

ende ved, hvad der nu for Tiden netop gjælder. Det er jo nemlig ikke noget Nyt, jeg saaledes foreslaar; jeg raader blot til, at man holder sig til, hvad der for Tiden er den gjældende Ret i saa Henseende.

Et andet Forhold, jeg vil tillade mig at dvæle Noget ved, er Straf af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse og i Forbindelse dermed Straf af staaende Arrest og af Tamp for Flaaden. Det er vistnok de Herrer bekendt, at for Tiden bestaar Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse dert, at den Bedkommende, paa hvem Straffen anvendes, kan faae Rottingslag efter Krigsretsdom i et Antal af 150 Slag, fordelte paa høist 2 Dage, at han fremdeles ikke maa bære Nationalkokarden, ikke kan være Skildvagt eller have Sæde i Krigsret osv. Denne Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse anvendes, naar Bedkommende i Militæretaten er bleven dømt for Tyveri, Besdrageri eller andre i den offentlige Mening vanærende Handlinger, eller, naar han, efter oftere at være bleven straffet med andre lempeligere Straffe for Disciplinarforseelser, ikke har villet forbedre sig, det vil altsaa sige i Reglen paa meget letfindige Mennecker, der ikke have ladet sig rette af andre Straffe. I dette sidste Tilfælde sfer det hyppig, at Dommen blot kommer til at lyde paa Straf af Nedsættelse i Meniges 2den Klasse alene, uden at Rottingslag tillige idømmes; men det kan naturligvis ogsaa ske, at den anvendes i Forbindelse med Rottingslag, Fængsel osv. I hele dette Forhold, saaledes som det er for Dieblirket, foreslaar Udkastet meget betydelige og gennemgribende Forandringer. For det Første vil der med Hensyn til Virkningen af Straffen efter Udkastet foregaa den væsentlige Forandring, at Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, ikke mere er forbunden med Rottingslag. Det er jo Noget, man vel kun kan betragte som et Fremskridt. Nedsættelse i Meniges 2den Klasse vil altsaa ikke længere blive forbunden med legemlig Tugtelse, idet denne sidste Straf, aldeles udslettes af de

Straffe, der overhovedet kunne anvendes. Som Folge heraf vil en Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse fremtidig kun blive forbunden med Tab af Ret til at bære Nationalkokarden og i Forbindelse hermed Tab af andre Væresrettigheder, saasom at være Medlem af Krigsret o. s. v. Dernæst foreslaar Udkastet kun at anvende denne Straf i 2 Tilfælde, nemlig i de, der omhandles i §§ 73 og 74, for Feigthed. I alle andre Tilfælde vil Straffen efter Udkastet ikke længere blive anvendt. Jeg tror nu, at det er tvivlsomt, om Udkastet paa dette Punkt rammer det Rigtige. Jeg er naturligvis enig i, at Rottingslag affaffes; men Spørgsmaalet er, om det er rigtigt at indskrænke Straffen til blot som foreslaaet at være Straf for den enkelte Forbrydelse Feigthed. For det Første tror jeg, man maa erkjende, at, naar Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse er en rigtig og passende Straf for Feigthed, maa den ogsaa være det for lignende og andre beslagtede militære Forseelser, hvis Strafbarhed beror paa de samme Betragtninger som den, der ligger til Grund for at straffe Feigthed. Dette gjælder saaledes om Desertion eller Rømning, især i Krigstid og fremdeles om Simulation og flere lignende Forbrydelser. Vil man bevare Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse som Straf for Feigthed, tror jeg derfor, at de selv samme Grunde, der tale herfor, ogsaa tale for at gjøre den til Straf for hine Netsbrud. Men dernæst er det vel overhovedet et Spørgsmaal, om det er rigtigt at ophæve Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse som Straf i de foranstaaende Disciplinarstraffetilfælde. Jeg tror, at det ogsaa i disse Tilfælde vil være i høj Grad hensigtsmæssigt at bevare den. Efter min Erfaring i den Henseende har Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse netop vist sig som en fortræffelig Straf, hvor alle andre Straffe have tabt deres Virkning. Jeg har kjendt mange Tilfælde, hvor unge, i og for sig meget brave Mænd, der imidlertid have været letfindige og overstadige, og over